

Jeppe Hein

”Mange spejle i rummet her, hvordan sanser du verden din”? Denne omskrivning af den kendte sætning fra Snehvide favner essensen i Jeppe Heins kunstneriske univers; nemlig at vi selv er med til at forme vores verdensbillede ved helt konkret og fysisk at indgå i et samspil med vores omgivelser og de rum, vi befinder os i.

Jeppe Hein er uddannet på Kunstakademiet i København og på Städelschule i Frankfurt, men kunstnerisk har især mødet med Olafur Eliasson haft stor betydning for hans udvikling og erfaring med værker i det offentlige rum, og hvorledes disse kan etableres, så de skaber spontane møder med det publikum, der færdes i disse rum. Møder, der giver mulighed for, at den enkelte kan sanse ikke blot sig selv, men også andre og derved opnå en ny erkendelse af, hvordan vi oplever verden i og med vores krop.

Således formår Jeppe Hein med sine værker at undersøge grænselandet mellem kunst, arkitektur og design. Hans værker forekommer ofte enkle og legende, næsten som var de skabt til en underholdningspark eller en legeplads. Men de udfordrer vores perception og pirrer vores sanser på intelligent vis. Springvand, der aktiveres af publikums bevægelse og interaktion med dem. Bænke, der med form som rutsjebaner med loops og sving udfordrer vores opfattelse af, hvad en bænk er, og hvordan den kan bruges i det offentlige rum. Kuglebaner og vældige kugler, der triller rundt i deres egen verden tilsyneladende uden mål, men nøje styret af sindrige systemer, der giver mindelser om et perpetuum mobile.

Og ikke mindst hans mange spejlskulpturer. Fra de enkle minimalistiske balloner, der ser ud, som er de just fløjet fra et lille barn hængende der i ensomhed på udvalgte steder, til de store spejlinstallationer i det offentlige rum. Disse spejlinstallationer fungerer ofte som labyrinter eller måske snarere som gigantiske kalejdoskoper, som beskueren fysisk er til stede i og kan bevæge sig ind i og igennem.

På forunderlig vis ophæver Jeppe Hein med disse værker vores erkendte opfattelse af omverden, og vi befinder os lige pludselig i en helt anden sfære, der i den grad udfordrer vores sanseapparat. Fragmentariske spejlinger af os selv, andre personer og omgivelserne repeterer og forandrer sig konstant, således at vi spontant og intuitivt sanser helt anderledes, end vi er vant til. Vi bliver aktivt en del af kunstværket og kan ikke undgå at reflektere over det nye nærvær, denne interaktion skaber.

Jeppe Heins værker har ofte en seriel karakter, der understreges af hans stringente, nærmest asketiske og industrielle, materialevalg og formsprog. Blankpoleret stål, pulverlakeret stål, neonlys i geometriske, enkle former og så det naturgivne, sprælske vand, der tæmmes og bruges til springende, stedse vekslende, dynamiske former.

For øjeblikket er Jeppe Hein aktuell med sin hidtil største manifestation i hovedstaden, nemlig udstillingen eller rettere totalinstallationen ”In is the only way out” i Cisternerne under Søndermarken. De enorme, dramatiske, mørke og fugtige rum udgør en perfekt kulisse for Jeppe Heins sansemæssige totalteater. De besøgende inviteres til at deltage i værket, hvor de på deres vej gennem dette udfordres og overraskes, fordi de ikke kan undgå at aktivere dele af værket, samtidig med at de erfarer, at for at møde det livgivende lys for enden må man først konfrontere og opleve mørket.

For sin evne til at undersøge grænselandet mellem kunst og arkitektur og skabe kunstværker, der helt konkret inviterer beskuerne til at deltage i værket, får dem til at sanse og være nærværende både i forhold til sig selv og andre tildes Jeppe Hein hermed Carl Nielsen og Anne Marie Carl-Nielsens Legats hæderspris i 2018.